

Résumé

Tato diplomová práce je zaměřena na Fredericka Chopina jako pianistu a pedagoga. Jeho přístup ke klavírní pedagogice byl předvídavý co se týče fyziologie ruky a koordinace těla a nástroje. Jako hudebník a klavírista byl hluboce obdivován současníky. Osobním stylem hry uchvacoval své posluchače. Seznámení s ním zásadně pomůže hráčům k porozumění a interpretaci Chopinových děl.

Prvá kapitola je chronologicky zaměřena na Chopinův životopis a tvorbu. Druhá kapitola nazírá Chopina jako skladatele, jeho výběr žánrů, jeho inspirace a rané vlivy stejně tak jako vše, co výrazně charakterizuje jeho dílo. Třetí kapitola se týká Chopinova stylu hry (3.1), jeho názoru na ostatní hudebníky (3.2), a jeho vztahu k ostatním klavíristům (3.3). Kapitola 3.4 pojednává o hlavním problému Chopinova života, kterým byla nechuť hrát před publikem. Kapitola 3.5. uvádí podrobně Chopinovy koncerty a repertoár a následující kapitola 3.6. se zaměřuje na Chopinovy dovednosti improvizátora.

Čtvrtá kapitola zkoumá Chopina jako učitele a zabývá se tím, jak významná byla role učitele v jeho životě. Dvě samostatné kapitoly se zaměřují na Chopinovy studenty (4.2) a repertoár (4.3), který studovali se svým učitelem. Svědectví Chopinových studentů nám dává obraz toho, jaký byl Chopin učitel a jaké byly jeho rady, týkající se techniky a hudební interpretace. Pátá kapitola je věnována Chopinově nedokončené klavírní metodice *Projet de Méthode*. Následující šestá kapitola je věnována Chopinovým zásadám klavírní hry: technice, sezení, postavení ruky, dennímu nácviku, samostatnosti prstů, flexibilitě a ohebnosti, vyrovnanosti provedení, stupnicím a arpeggiu, prstokladu, tvorbě tónu a dynamiky, legátu a cantabile, frázování, tempu rubatu, ozdobám a pedalizaci.

Sedmá kapitola srovnává metodiku a zásady Chopina se třemi vybranými metodikami 19. století. Chopinova metoda je porovnávána s Hummlovou (7.1), Kalkbrennerovou (7.2) a Lisztovou (7.3). Prostřednictvím tohoto srovnání můžeme vyzkoumat, v kterých údobích byla Chopinova metoda obdobná či odlišná od těchto klavírních metod, v kterých postupech byly Chopinovy myšlenky revoluční a novátorské a tím anticipující budoucí klavírní hru.

Závěr této diplomové práce se zabývá interpretací Chopinovy hudby. Závěrečné myšlenky jsou založeny na znalosti Chopina jako klavíristy a jeho vlastních pokynů, týkajících se interpretace.

V posledních přílohách je prezentována řada Chopinových studentů, kteří pomohli v uchování Chopinovy tradice a vlivu. Graf Chopinových kompozičních žánrů také poskytuje zajímavý rámec Chopinova kompozičního výkonu a zdůrazňuje fakt, že většina jeho skladeb byla psána pro klavír. Přílohy také obsahují doplňující poznámky ke kapitolám a index jmen osobností, zmíněných v předchozích kapitolách.